

עמ"ת 57603-08-25 - פאדי עראבי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 57603-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: פאדי עראבי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד מיום 25.6.2025 ומיום 17.8.2025 במ"ת
27484-04-25 שניתנו על-ידי כבוד השופטים מ'
אבן חן ו-א' דניאלי בהתאמה
ד' באלול תשפ"ה (28 אוגוסט 2025)
עו"ד רמזי קטילאת
עו"ד ליאת יונניאן
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 27484-04-25 מיום 25.6.2025 (השופט מ' אבן חן) ומיום 17.8.2025 (השופטת א' דניאלי). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום והליכים קודמים

2. ביום 10.4.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום כנגד העורר ומספר נאשמים נוספים, שתוקן בהמשך ביום 20.5.2025 ופעם נוספת ביום 25.6.2025 (ת"פ 27461-04-25). כתב האישום המתוקן (בשנית) מייחס לעורר את העבירות הבאות: מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק זה וכן פעולה ברכוש טרור (12 עבירות) לפי סעיפים 32(א)(1) ו-(3) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016

(להלן: חוק המאבק בטרור). על-פי כתב האישום בנוסחו העדכני, העורר והנאשמים נוספים היו מעורבים בהעברות כספים במזומן (בהיקף של למעלה משלושה מיליון שקלים) לאזור יהודה ושומרון (להלן: האזור) החל מחודש אוקטובר 2024 ועד לחודש מרץ 2025. עוד צוין בכתב האישום האמור כי העברות אלה נעשו בחשאיות ובאופן שיטתי על מנת שהכספים יגיעו לידיהם של פעילי טרור בארגון חמאס. המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד.

3. ביתר פירוט, בכתב האישום העדכני נטען כי ההעברות נעשו תוך שיתוף פעולה עם שני אנשים המתגוררים כיום בתורכיה: וג'די סעאדי (להלן: וג'די), לשעבר תושב ג'נין, שהוגדר כ"פעיל טרור" בהתאם לסעיף 2א לחוק המאבק בטרור, ונסים עראבי, אחיו של העורר שהוא אזרח ישראלי. לפי המתואר, העורר העביר לכל הפחות בשבע הזדמנויות שונות כספים לאדם מסוים בשכם, בהוראתו של וג'די. בהמשך, אותו אדם נעצר, וכאשר הדבר נודע לעורר הוא הודיע לוג'די כי אין בכוונתו להמשיך להעביר כספים בעצמו לאזור. בסמוך לכך העורר החל לבצע העברות כספים לאזור באמצעות הנאשמים האחרים שלהם הוא העביר את הכסף בתחומי ישראל. על-פי הנטען, חלק מהכספים שהועברו בתקופה הרלוונטית הגיע בפועל לידיהם של פעילי חמאס באזור. כן צוין בכתב האישום כי העורר עמד בקשר ישיר עם וג'די על אף שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי וג'די הוא חבר בארגון טרור או פועל בשליחותו. עוד תואר כי העורר החזיק ברשותו מכשיר נייד "מבצעי" ששימש אותו ליצירת קשר עם הנאשמים האחרים וכי הוא עשה בו שימוש לצורך זה בלבד, על מנת שלא ייחשפו פעילותו וזהותו.

4. העורר נעצר ביום 17.3.2025 ומעצרו הוארך מעת לעת עד להגשת כתב האישום. בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי הוגשה בקשה לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים. בבקשה טענה המדינה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, וביניהן, בין היתר, גרסתו של העורר בחקירה שבה הוא אישר כי עמד בקשר עם וג'די ואף העביר עבורו כספים לאזור החל מאוקטובר 2024, הגם שלטענתו מדובר היה בהעברת כספים למטרות עסקיות. כן צוינו חקירותיהם של הנאשמים האחרים ושל מעורבים נוספים אשר קשרו בין העורר לבין העברות הכספים המתוארות. יצוין אף כי הללו ציינו בהודעותיהם שהם היו מודעים, בשלב זה או אחר, לכך שהכספים האמורים היו מיועדים לפגיעה בביטחון המדינה. עוד תוארו בבקשה התכתבויות בין העורר לבין אחד הנאשמים שבהן השניים תיאמו ביניהם העברת כספים במזומן לאזור. בנוסף, צוינה חוות דעת מודיעינית של שירות הביטחון הכללי שלפיה וג'די הוא סוכן חוץ ופעיל טרור בארגון חמאס. כמו כן, המדינה הציגה את עברו הפלילי של העורר וציינה כי לחובתו הרשעה קודמת משנת 2025 בגין עיסוק במתן שירותים פיננסיים ללא רישיון. המדינה הוסיפה וטענה כי קיימת עילות מעצר בעניינו של העורר ובהן: עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, מאחר שנשקפת ממנו מסוכנות של ממש ביחס לביטחון המדינה; חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לאותו חוק, שכן הוא הועמד לדין בגין "עבירת ביטחון"; וכן עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לאותו חוק מפני שקיים יסוד סביר לחשש ששחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט או להתחמקות מהליכי שפיטה נוכח קשריו עם פעילי חמאס בתורכיה. בהקשר זה נטען כי אופי העבירות המיוחסות לעורר מחייבות את מעצרו מאחורי סורג ובריא.

5. בו ביום התקיים דיון בפני בית המשפט המחוזי שבו הסכים בא-כוח העורר לקיומו של ניצוץ ראיתי. בסופו של הדיון הורה בית המשפט המחוזי כי העורר ישהה במעצר עד מתן החלטה אחרת.

6. ביום 10.6.2025 התקיים דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. העורר טען כי מדובר בתיק נסיבתי וכי אין ראיה ישירה שקושרת אותו לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בהקשר זה צוין כי העורר אומנם אינו חולק על כך שביצע את ההעברות הכספיות המיוחסות לו, אך טוען כי הוא לא היה מודע לכך שיש בהן משום קידום או מימון של פעולות טרור. לטענתו של העורר, העברת הכספים נועדה לסייע לאחיו בעסקיו בתורכיה, באמצעות המרת הכסף המזומן למטבעות קריפטוגרפיים (USDT) והעברתם לארנק דיגיטלי המשמש את האח בתורכיה. העורר הוסיף וטען כי כשנתיים עובר למעצרו, הוא הכיר אדם בשם זוהר שבהמשך סייע לו לרכוש מטבעות קריפטוגרפיים באמצעות מזומנים שקיבל מאחיו. לטענתו, הוא סבר שהעברת הכספים לאזור נועדה לאותן מטרות עסקיות כך שתשמש מנגנון חלופי להתנהלות מול זוהר. בהקשר זה העורר טען כי הוא סבר שיעדם הסופי של הכספים אינו באזור, אלא אצל אחיו בתורכיה, ולכן לא חשש שהם יגיעו לידי ארגוני טרור. בנוגע לשימוש במכשיר נייד ייעודי לצורך יצירת קשר עם חלק מהנאשמים, העורר טען כי זהירותו נבעה מהחשש שהתנהלותו עם מזומנים בהיקפים גדולים אינה חוקית במישור הכלכלי או הפלילי, להבדיל מאשר במישור הביטחוני. לבסוף, נטען כי העורר לא היה מודע לכך שוג'די הוא סוכן חוץ וכי מכל מקום הממשק היחיד בין השניים היה בשתי שיחות טלפון ביניהם מבלי שקדמה להן כל היכרות קודמת. על כן, בא-כוחו של העורר טען כי אין ראיות לכאורה ברמה שמצדיקה את מעצרו שלו העורר מאחורי סורג ובריא.

7. מנגד, המדינה טענה כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של העורר וכי יש להותירו במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריא. לטענת המדינה, העורר העביר לאזור מאות אלפי שקלים בזמן מלחמה בתוך תקופה קצרה, כך שניתן לטעון כי למצער התעורר בו חשד שיעדם הסופי של הכספים הוא גורמי טרור. בהקשר זה נטען כי אין ראיות התומכות בטענתו של העורר שלפיה הוא סבר שתכליתה של העברת הכספים לאזור היא מסחר במטבעות קריפטוגרפיים. עוד טענה המדינה כי הקשר הישיר שניהל העורר עם וג'די בשתי הזדמנויות שונות מקים את יסוד המגע הדרוש לצורך הוכחת העבירה של מגע עם סוכן חוץ. מכל מקום נטען כי יש לראות בכל העברות הכספיים שבהן העורר היה מעורב חלק מקיומו של הקשר בינו לבין וג'די. זאת, בהתבסס על דבריו של העורר בחקירתו שבה מסר כי ידע שוג'די ואחיו עבדו יחד בתורכיה ועסקו בהעברות כספים לאזור. על כן, נטען כי העורר ידע שההנחיות שקיבל מאחיו מקורן בוג'די. כמו כן, המדינה שבה על טענותיה בדבר התנהלותו החשודה של העורר לרבות שימוש במכשיר נייד ייעודי ומחיקת התכתבויות שנעשתה על-ידו ועל-ידי הנאשמים האחרים בהנחייתו.

8. כאמור בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי (השופט אבן חן) הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי ציין כי עיקר המחלוקת נסב על היסוד הנפשי בעבירות, בהתחשב בכך שהעורר אינו חולק על כך שביצע את העברות הכספיים, כמו גם על כך שקיים קשר טלפוני עם וג'די בשתי הזדמנויות שונות. בעיקרו של דבר, בית המשפט המחוזי נדרש בפירוט בהחלטתו לאינדיקציות התומכות בקיומו של היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירות שמיוחסות לעורר.

9. בית המשפט המחוזי קבע כי ניתן לקבוע ברמה הלכאורית ואף מעבר לכך כי העורר היה מודע או לכל הפחות חשד שוג'די הוא סוכן חוץ ושהכספים אותם הוא מעביר מהווים רכוש טרור כהגדרתו בחוק המאבק לטרור.

10. בית המשפט המחוזי הוסיף ופירט כי העורר היה מודע לקשריו של וג'די עם נסים אחיו וכי הוא עצמו קיים שיחות עם וג'די הקשורות בהעברת כספים לאזור. כמו כן, הוצגו חלקים מחקירותיו של העורר שמהם ניתן ללמוד כי הוא הבין שוג'די עומד מאחורי העברות הכספים האמורות. בהמשך לכך נטען שמודעתו של העורר ביחס להיותו של וג'די סוכן חוץ, משליכה אף על המודעות שלו ביחס לכך שהכספים אותם העביר הם כספי טרור. כן צוין כי הנסיבות שאופפות את ההתרחשויות המתוארות - העברת כספים במזומן ובסכומים גדולים לאזור, בהנחיית גורמים מתורכיה בזמן מלחמה ובאמצעות שליחים מתחלפים - מהוות אינדיקציה מובהקת לכך שהעורר היה מודע לעובדה שמדובר בכספי טרור, או למצער חשד בכך ונמנע מלברר זאת. כן הודגש כי העורר חשש לבצע את העברות הכספים לאזור בעצמו וסבר כי מדובר בפעילות "בעייתית ומסוכנת עבורו", אך המשיך לעשות כן באמצעות צדדים שלישיים שתפקידם היה להיכנס לאזור במקומו. זאת, כך צוין, על מנת להרחיק עצמו ממעורבות ישירה במעשים. בית המשפט המחוזי קבע כי הדבר מעיד - ברף הלכאורי הנדרש בשלב זה - על כך שהעורר לכל הפחות עצם את עיניו ביחס למהותן של העברות הכספים כחלק מפעילות פלילית-ביטחונית. ביחס להתנהלות החשאית של העורר - ובכלל זה שימוש במכשיר נייד ייעודי, מחיקת התכתבויות ובקשות ממעורבים אחרים לעשות כן - נקבע כי מדובר באינדיקציה נוספת לכך שהעורר ידע או חשד שפעולותיו אינן חוקיות ושהכספים שהעביר מיועדים לגורמי טרור. עוד נקבע כי גרסאותיהם המפלילות של המעורבים הנוספים שעמם העורר היה בקשר, אשר מהן עולה כי הם היו מודעים לכך שמדובר בכספים שנועדו לשמש לפעילות ביטחונית, מחזקות את המסקנה כי העורר עצם את עיניו בפני האפשרות שמדובר בכספי טרור. כמו כן, בית המשפט המחוזי ציין את עמדותיו האידיאולוגיות של העורר שעליהן ניתן ללמוד מערצו ה"טלגרם" שאחריהם הוא עוקב ומחקירתו של אחד הנאשמים שהעיד כי העורר הוא "אדם לאומני".

11. לבסוף, בית המשפט המחוזי התייחס לגרסה החלופית שאותה הציג העורר, ולפיה הוא לא ידע שהעברות הכספים קשורות לפעילות טרור, אלא סבר שמדובר בכספים שנועדו לסייע לאחיו נסים בעסקיו באמצעות רכישת מטבעות קריפטוגרפיים. בהקשר זה נקבע כי הגרסה החלופית אינה נתמכת בראיות, כדוגמת רישומים של רכישה או העברה של מטבעות קריפטוגרפיים או עדות לכך שהכספים הגיעו מלקוחותיו של נסים. כן הודגש כי התנהלות של העורר אינה מתיישבת עם הטענה כי מבחינתו מדובר היה בעזרה תמימה לבן משפחה בעסקיו. על רקע זה קבע בית המשפט המחוזי כי הגם שאין בנמצא ראיות ישירות המלמדות כי המשיב היה מודע לזהותם של האנשים שקיבלו את הכספים כפעילי טרור - די בשלל הראיות הנסיבתיות הקיימות כדי לקשור את המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, "בוודאי ברף הראייתי הדרוש בשלב זה".

12. בהמשך לאמור, במסגרת דיון שהתקיים באותו יום, הורה בית המשפט המחוזי כי יוגש תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

13. ביום 13.8.2025 הוגש התסקיר האמור שבו שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרורו של העורר ממעצר מאחורי סורג ובריא. זאת לאחר שהוערך כי קיימים גורמי סיכון לחזרה על התנהלות דומה מצדו של העורר, וכי גורמי הפיקוח שהוצעו יתקשו לתת מענה הולם לאותו סיכון. ביום 17.8.2025 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי שעסק בתסקיר ובסופו נקבע כי בנסיבות דנן אין הצדקה לסטות מהמלצתו של שירות המבחן, ועל כן אין מקום להורות על חלופה למעצר מאחורי סורג ובריא (השופט דניאלי).

הערר

14. הערר שבפני מכון נגד החלטותיו של בית המשפט המחוזי - הן ביחס לקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של העורר, והן ביחס לדחיית בקשתו להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. במרכזו של הערר עמדה הטענה, שאותה העלה העורר כבר בשלבים קודמים, כי הוא אינו חולק על מעורבותו בביצוען של העברות הכספיים, אך עומד על כך שלא התגבש אצלו היסוד הנפשי הדרוש בגדרן של העבירות שיוחסו לו. העורר הוסיף וטען כי ניסה לסייע לאחיו בעסקיו בתורכיה, לאחר שהוסבר לו כי המרת הכסף המזומן למטבעות קריפטוגרפיים באזור תביא לחסכון בתשלום עמלות. לטענתו, מסקנתה של המדינה ממכלול הראיות הנסיבתיות אינה מסתברת, בעוד שגרסתו שלו היא "הרבה יותר ממסתברת ומתיישבת עם התשתית הראייתית". העורר הוסיף וטען כי יש למצות את בחינת האפשרות לחלופה למעצר מאחורי סורג ובריא.

15. הדיון בערר התקיים בפני ביום 28.8.2025. בא-כוחו של העורר שב בו על טענותיו בענין הראיות לכאורה, והוסיף כי יש לבחון את העברתו של העורר לחלופת מעצר בהתחשב במעשים המיוחסים לו ובקושי שעולה לשיטתו מהראיות שהוצגו. הוא הוסיף והדגיש כי העורר הוא אדם נורמטיבי שפעל על מנת לסייע לאחיו בעסקיו, וכי ניתן לייחס לו לכל היותר עבירות כלכליות. מנגד, המדינה הטעימה כי דין הערר להידחות. המדינה הוסיפה כי אין ראיות המלמדות על הגעתם של כספים מישראל לתורכיה, וכי ממילא העורר הודה בחלק מחקירותיו כי לעיתים אף נעשו העברות מתורכיה לתוך ישראל, מה שהופך את גרסתו למוקשית.

דיון והכרעה

16. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומרים שהוגשו, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

17. תחילה יש להדגיש כי בהתאם לפסיקתו של בית משפט זה, גם ראיות נסיבתיות עשויות לבסס תשתית ראייתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים (ראו: עמ"ת 63181-06-25 בוליוק נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (23.7.2025)). במצבים אלו יש לבחון אם המסכת הראייתית הכוללת עשויה

להביא להרשעה בסיומו של ההליך, ואם ההסבר החלופי שהציג הנאשם אינו שומט את הקרקע תחת פוטנציאל ההרשעה האמור (ראו: בש"פ 1040/20 סעיד נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (1.3.2020)).

18. כפי שהוסבר, העורר אינו חולק כאמור על התקיימותו של היסוד העובדתי בעבירות שיוחסו לו, ואינו מכחיש שבוצעו על-ידו העברות כספים לאזור. המחלוקת נסבה אפוא על השאלה האם ניתן לייחס לעורר את היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירות של מגע עם סוכן חוץ ופעולה ברכוש טרור.

19. על רקע האמור, ראוי להביא את נוסחן של העבירות העומדות במרכז הדיון כלשונן. העבירה של מגע עם סוכן חוץ מוגדרת בסעיף 114 לחוק העונשין כך:

"(א) מי שקיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ב) ...

(ג) בסעיף זה, 'סוכן חוץ' - לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו".

ואילו העבירה של פעולה ברכוש טרור מוגדרת בסעיף 32 לחוק המאבק בטרור כך:

"העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה גם אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה; לעניין פסקה זו, די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות גם אם לא יוכח איזו מהן;

(2) ...

(3) מעביר רכוש לארגון טרור".

20. היסוד הנפשי בעבירות אלו הוא זה של מחשבה פלילית רגילה, כלומר מודעות לרכיבי היסוד העובדתי. לצד זאת, כידוע, סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין מורה כי "רואים אדם שחשד בדבר טיב

ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם". במלים אחרות: "עצמת עיניים" שקולה למודעות.

21. ומהלכה למעשה: בניגוד לנטען על-ידי העורר, אני סבורה כי העבירות המיוחסות לו מעוגנות במסד ראייתי מספק בשלב זה, לרבות בכל הנוגע ליסוד הנפשי הדרוש. בהתאמה, אין בידי לקבל את הגרסה החלופית שהציג העורר למהלך הדברים ככזו השוללת את קיומן של ראיות לכאורה. מסקנותיו של בית המשפט המחוזי בהקשר זה מקובלות עלי בעיקרן.

22. טענותיו של העורר התמקדו במתן הסבר חלופי המלמד לשיטתו כי הוא לא היה מודע לכך שוג'די הוא סוכן חוץ, ואף לא לכך שיש בהעברת הכספים כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצועה. אולם, עיון בחומרי החקירה מלמד כי ישנו צבר של ראיות המעידות על כך שהעורר היה מודע, או לכל הפחות עצם את עיניו ביחס לאפשרות שוג'די הוא סוכן חוץ ושהכספים אותם העביר הם כספי טרור המיועדים לביצוע פעילות ביטחונית. מנגד, גרסתו החלופית של העורר לא נתמכה בראיות כלשהן, כפי שנקבע גם על-ידי בית המשפט המחוזי. במובן זה, הגם שהראיות נגד העורר הן נסיבתיות בעיקרן - הוא לא הציג הסבר חלופי משכנע למהלך הדברים. הדברים אמורים, כמובן, ברמה הלכאורית הדרושה בשלב זה של ההליך.

23. חרף טענותיו לפיהן מטרת העברת הכספים לאזור הייתה לסייע לאחיו בעסקיו, למעשה העורר ציין בחקירותיו כי ידע על הקשר בין וג'די לאחיו וכי וג'די הוא חוליה בשרשרת שמטרתה להעביר הכספים לאזור (זיכרון דברים מיום 20.3.2025 בשעה 10:10, פסקאות 17-23; זיכרון דברים מיום 20.3.2025 בשעה 14:00, פסקאות 9-10). ככל שלשיטתו של העורר מטרתו הייתה אך לסייע לאחיו בעסקיו, הוא לא השכיל להבהיר מדוע נדרש לעמוד בקשר ישיר עם וג'די ביחס לכך, אדם שלטענתו הוא לא הכיר כלל עובר לתקופה הרלוונטית. אף לא הוצג כל הסבר אחר ביחס לתפקידו של וג'די - אדם שהאינטראקציה איתו תוארה על-ידי העורר כמוזרה ובלתי נעימה - במערך העסקי לכאורה של העברת הכספים. גם אם ניתן לקבל את טענת העורר כי הוא לא הכיר את וג'די - העובדה שהעורר "לא שאל את אחיו מי הוא וג'די" (זיכרון דברים מיום 25.3.2025 בשעה 15:05, פסקה 21) מלמדת במישרין כי העורר נמנע מלהעמיק את הבירור בעניינו. בשלב הנוכחי, ובהתבסס על המידע שכן היה בידי העורר - ניתן להתרשם כי העורר עצם את עיניו מפני האפשרות שוג'די הוא סוכן חוץ, באופן שמבסס יסוד סביר להרשעה.

24. כמו כן, הרקע לפעולותיו של העורר מחזק גם הוא את הבסיס הראייתי ביחס למודעותו. כפי שפורט לעיל, העורר עסק בהעברת כספים בהיקפים משמעותיים לאזור, באמצעות גורמים השוהים בתורכיה ובעזרת שליחים מתחלפים, והכול בזמן שמדינת ישראל מצויה במלחמה. לכך יש להוסיף את התנהלותו החשאית של העורר סביב אותן העברות כספים. כפי שפורט לעיל, העורר עשה שימוש במכשיר ייעודי לצורך יצירת קשר אך עם המעורבים באירוע, תוך שמחק את ההתכתבויות עמם ואף הורה להם לעשות כמותו. לטענת העורר, התנהלותו זו נבעה מכך שחשש כי הוא עובר על עבירות

בתחום הפלילי ולא הביטחוני. אולם, קשה לראות בכך מענה מספק בהקשר הכללי שתואר.

25. לא ניתן אף להתעלם מכך ששותפיו של העורר לעבירה, אשר פעלו בהנחייתו של וג'די, היו מודעים או לכל הפחות חשדו בכך שהכספים המועברים נועדו לשמש לפעילות ביטחונית. על כן, ראיה זו גם היא עשויה ללמד ברמה הלכאורית הנדרשת על כך שהעורר, אשר תפקד כחוליה חשובה באותה שרשרת, ידע גם הוא לאן מיועדים הכספים. לא למותר לציין פעם נוספת כי אף על-פי עדותו שלו, העורר ידע שמדובר בפעילות בעלת אופי לא חוקי. על רקע זה, גרסתו החלופית של העורר נראית מיתממת ביותר, וכאמור אף אין ראיות התומכות בה. מכל מקום, אין בהסבריו כדי לאיין את פוטנציאל ההרשעה בסיים המשפט. הגם שמדובר, כאמור, בתשתית ראייתית לכאורית המבוססת על ראיות נסיבתיות, התרשמתי כי במקרה דנן הראיות שנאספו בעניינו של העורר הן רבות ומשמעותיות באופן שמקים בשלב זה יסוד להחלטה על מעצר עד תום ההליכים.

26. למען הדיוק יצוין כי בשונה מהאמור בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, הרכיב של "יסוד סביר לחשד" אינו חלק אינטגרלי מהיסוד הנפשי בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, אלא חלק מההגדרה של הנסיבה "סוכן חוץ", במסגרת היסוד העובדתי. מדובר בהרחבת המונח "סוכן חוץ" כך שהגדרתו תכלול גם מבחן אובייקטיבי, שלפיו סוכן חוץ הוא גם מי שיש יסוד סביר לחשוד בו ככזה. מכל מקום, אין בהבהרה זו כדי לגרוע מההערכה הנכונה של חומר הראיות בהחלטה.

27. לא ניתן לסיים מבלי לציין כי כתב האישום העומד ברקע הדברים הוא חמור. מדובר בהעברות כספים בהיקפים ניכרים לצורך פעילותו של ארגון חמאס, שהוא ארגון טרור ואויב מר של מדינת ישראל. הדברים נכונים ביתר שאת בתקופה זו שבה מדינת ישראל שרויה במלחמה שבה מעורב ארגון זה.

28. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשפ"ה (18 ספטמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת